

HARVARD UNIVERSITY
THE DIVINITY SCHOOL

Requirement Exam Greek

April 2012

In this passage Flavius Josephus writes about his youth and his education.

Ο πατήρ δέ μου Ματθίας οὐ διὰ μόνην τὴν εὐγένειαν ἐπίσημος ἦν, ἀλλὰ πλέον διὰ τὴν δικαιοσύνην ἐπηνεῖτο, γνωριμώτατος ὧν ἐν τῇ μεγίστῃ πόλει τῶν παρ' ἡμῖν τοῖς Ἱεροσολυμίταις. ἐγὼ δὲ συμπαιδευόμενος ἀδελφῷ Ματθίᾳ τοῦνομα, γεγόνει γάρ μοι γνήσιος ἐξ ἀμφοῖν τῶν γονέων, εἰς μεγάλην παιδείας προύκοπτον ἐπίδοσιν μνήμη τε καὶ συνέσει δοκῶν διαφέρειν, ἔτι δ' ἀντίπαις ὧν περὶ τεσσαρεσκαιδέκατον ἔτος διὰ τὸ φιλογράμματον ὑπὸ πάντων ἐπηνούμην συνιόντων ἀεὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν τῆς πόλεως πρώτων ὑπὲρ τοῦ παρ' ἐμοῦ περὶ τῶν νομίμων ἀκριβέστερόν τι γνῶναι. περὶ δὲ ἔκκαίδεκα ἔτη γενόμενος ἐβουλήθην τῶν παρ' ἡμῖν αἱρέσεων ἐμπειρίαν λαβεῖν· τρεῖς δ' εἰσὶν αὗται, Φαρισαίων μὲν ἡ πρώτη, καὶ Σαδδουκαίων ἡ δευτέρα, τρίτη δ' Ἐσσηνῶν, καθὼς πολλάκις εἴπομεν.

HARVARD UNIVERSITY
THE DIVINITY SCHOOL

Qualifying Exam Greek

September, 2011

In the following passage Flavius Josephus (*Jewish Antiquities* XVIII 257-259) writes about a conflict between Jews and Greeks in Alexandria. Delegates were sent to the emperor Gaius (Caligula) to plea their cases.

Καὶ δὴ στάσεως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενομένης Ἰουδαίων τε οἵ ἐνοικοῦσι καὶ Ἑλλήνων τρεῖς ἀφ' ἔκατέρας τῆς στάσεως πρεσβευταὶ αἱρεθέντες παρῆσαν ὡς τὸν Γάιον. καὶ ἦν γὰρ τῶν Ἀλεξανδρέων πρέσβεων εἷς Ἀπίων, ὃς πολλὰ εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐβλασφήμησεν ἄλλα τε λέγων καὶ ὡς τῶν Καίσαρος τιμῶν περιορῶν· πάντων γοῦν ὅπόσοι τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ ὑποτελεῖς εἶεν βωμοὺς τῷ Γαΐῳ καὶ νεώς ἰδρυμένων τά τε ἄλλα πᾶσιν αὐτὸν ὕσπερ τοὺς θεοὺς δεχομένων, μόνους τούσδε ἄδοξον ἡγεῖσθαι ἀνδριαστι τιμᾶν καὶ ὅρκιον αὐτοῦ τὸ ὄνομα ποιεῖσθαι. πολλὰ δὲ καὶ χαλεπὰ Ἀπίωνος εἰρηκότος, ὑφ' ᾧν ἀρθῆναι ἥλπιζεν τὸν Γάιον καὶ εἰκὸς ἦν, Φίλων ὁ προεστὼς τῶν Ἰουδαίων τῆς πρεσβείας, ἀνὴρ τὰ πάντα ἔνδοξος Ἀλεξάνδρου τε τοῦ ἀλαβάρχου ἀδελφὸς ὃν καὶ φιλοσοφίας οὐκ ἄπειρος,

HARVARD UNIVERSITY

THE DIVINITY SCHOOL

Requirement Exam Greek

April 2011

Translate the following passage by Flavius Josephus, who describes in this passage the tensions between Jews and Samaritans. Manasses, the brother of the highpriest Jaddus was married to the daughter of Sanballat, the Persian governor of Samaria.

Οἱ δὲ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν πρεσβύτεροι δεινοπαθοῦντες ἐπὶ τῷ τὸν Ἰαδδοῦ τοῦ ἀρχιερέως ἀδελφὸν ἀλλοφύλῳ συνοικοῦντα μετέχειν τῆς ἀρχιερωσύνης ἐστασίαζον πρὸς αὐτόν· ἡγοῦντο γὰρ τὸν τούτου γάμον ἐπιβάθραν τοῖς παρανομεῖν περὶ τὰς τῶν γυναικῶν συνοικήσεις βουλησομένοις γενέσθαι καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους αὐτοῖς κοινωνίας ἀρχὴν τοῦτο ἔσεσθαι. ὑπάρξαι μέντοι καὶ τῆς προτέρας αἰχμαλωσίας αὐτοῖς καὶ τῶν κακῶν αἴτιον τὸ περὶ τοὺς γάμους πλημμελῆσαί τινας καὶ ἀγαγέσθαι γυναικας οὐκ ἐπιχωρίας.¹ ἐκέλευον οὖν τὸν Μανασσῆν διαζεύγνυσθαι τῆς γυναικὸς ἢ μὴ προσιέναι τῷ θυσιαστηρίῳ... παραγενόμενος ὁ Μανασσῆς πρὸς τὸν πενθερὸν Σαναβαλλέτην στέργειν μὲν ἔλεγεν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Νικασώ, τῆς μέντοι γε ἱερατικῆς τιμῆς μεγίστης οὕσης ἐν τῷ ἔθνει καὶ τῷ γένει παραμενούσης οὐ βούλεσθαι δι' αὐτὴν στέρεσθαι.

---

¹ τὸ...ἐπιχωρίας +ὑπάρξαι
αἴτιον

subject accusative+infinitive
predicate

HARVARD UNIVERSITY
THE DIVINITY SCHOOL

Qualifying exam Greek
September, 2010

The following passage is from Eusebius' *Onomasticon*, a work on biblical place-names arranged according to the Greek alphabet from Alpha to Omega.

Εύσεβίου τοῦ Παμφίλου ἐπισκόπου. Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης περὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων τῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ.
<Στοιχεῖον Α.> Γενέσεως.

Ἄραράτ (Gen 8, 4). ἡ Ἀρμενία· ..... διηγούμενος γὰρ τὰ περὶ τὸν κατακλυσμὸν οὕτω που διέξεισιν.¹ λέγεται δὲ καὶ τοῦ πλοίου ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ πρὸς τῷ ὅρει τῶν Κορδυαίων ἔτι μέρος τι εἶναι, καὶ κομίζειν τινὰς τῆς ἀσφάλτου ἀφαιροῦντας. χρῶνται δὲ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι τῷ κομιζομένῳ πρὸς τοὺς ἀποτροπιασμούς. Μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἱερώνυμος ὁ Αἰγύπτιος, ὁ τὴν ἀρχαιολογίαν τὴν Φοινικικὴν συγγραψάμενος, καὶ Μνασέας δὲ καὶ ἄλλοι πλείους. καὶ Νικόλαος δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ ἐνενήκοστῃ καὶ ἕκτῃ βίβλῳ ἴστορεῖ περὶ αὐτῶν λέγων οὕτως· ἔστιν ὑπὲρ τὴν Μινυάδα μέγα ὄρος κατὰ τὴν Ἀρμενίαν, Βάρις λεγόμενον, ἐφ' ὃ πολλοὺς συμφυγόντας ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ λόγος ἔχει περισωθῆναι, καὶ τινὰ ἐπὶ λάρνακος ὁ χούμενον ἐπὶ τὴν ἀκρώρειαν ὀκεῖλαι, καὶ τὰ λείψανα τῶν ξύλων ἐπὶ πολὺ σωθῆναι. γένοιτο δ' ἂν οὗτος, ὅντινα καὶ Μωϋσῆς ἀνέγραψεν ὁ Ἰουδαίων νομοθέτης».

---

¹ The subject is Berossus the Chaldean, a writer whom Eusebius mentioned in the preceding passage.

HARVARD UNIVERSITY
THE DIVINITY SCHOOL

Qualifying exam Greek
April, 2010

The following passage is from Eusebius' *Onomasticon*, a work on biblical place-names arranged according to the Greek alphabet from Alpha to Omega.

Εύσεβίου τοῦ Παμφύλου ἐπισκόπου. Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης
περὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων τῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ.
<Στοιχεῖον Α.> Γενέσεως.

Ἄραράτ (Gen 8, 4). ἡ Ἀρμενία· ἐν ὅρεσιν Ἄραράτ ἡ κιβωτὸς καθίσαι λέγεται,
καί φασιν εἰς δεῦρο δείκνυσθαι ἐπὶ τῶν ὄρέων Ἀρμενίας λείψανα τῆς κιβωτοῦ.
μέμνηται καὶ Ἱερεμίας τῆς Ἄραράτ ἐν τῇ κατὰ Βαβυλῶνος ὄράσει. καὶ Ἰώσιππος δὲ ἐν
τῇ πρώτῃ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας τὰ περὶ τὸν τόπον ἴστορῶν παρατίθεται καὶ
ἀπὸ τῶν ἔξω μάρτυρας, ὃδε ῥήμασιν αὐτοῖς γράφων· «μαθὼν» δὲ Νῶε
«ἀπηλλαγμένην τὴν γῆν τοῦ κατακλυσμοῦ, μείνας ἄλλας ἐπτά ἡμέρας
τά τε ζῶα τῆς λάρνακος ἔξαφίησιν, αὐτός τε μετὰ τῆς γενεᾶς προελθὼν καὶ θύσας
τῷ θεῷ συνευαχεῖτο τοῖς οἰκείοις. ἀποβατήριον μέντοι τὸν τόπον τοῦτον Ἀρμένιοι
καλοῦσιν. ἐκεῖ γὰρ ἀνασωθείσης τῆς λάρνακος ἔτι νῦν αὐτῆς οἱ περιχώριοι τὰ
λείψανα δεικνύουσιν. τοῦ δὲ κατακλυσμοῦ τούτου καὶ τῆς λάρνακος μέμνηται
πάντες οἱ τὰς βαρβαρικὰς ἴστορίας ἀναγεγραφότες, ὃν ἐστὶ καὶ Βήρωσος ὁ
Χαλδαῖος.

HARVARD UNIVERSITY

THE DIVINITY SCHOOL

Requirement Exam Greek

September 2009

This passage from Plutarch, *Moralia 4 B-E (De liberis educandis)*, discusses the importance of good education and the obligation of parents to entrust their children to competent teachers.

Τὸ δὲ πάντων μέγιστον καὶ κυριώτατον τῶν εἰρημένων ἔρχομαι φράσων. διδασκάλους γὰρ ζητητέον τοῖς τέκνοις, οἵ καὶ τοῖς βίοις εἰσὶν ἀδιάβλητοι καὶ τοῖς τρόποις ἀνεπίληπτοι καὶ ταῖς ἐμπειρίαις ἄριστοι· πηγὴ γὰρ καὶ ρίζα καλοκαγαθίας τὸ νομίμου τυχεῖν παιδείας. καὶ καθάπερ τὰς χάρακας οἱ γεωργοὶ τοῖς φυτοῖς παρατιθέασιν, οὕτως οἱ νόμιμοι τῶν διδασκάλων ἐμμελεῖς τὰς ὑποθήκας καὶ παραινέσεις παραπηγνύουσι τοῖς νέοις, ἵν' ὅρθὰ τούτων βλαστάνῃ τὰ ἥθη. νῦν δέ τις κἀνταπτύσει τῶν πατέρων ἐνίων, οἵτινες πρὶν δοκιμάσαι τοὺς μέλλοντας διδάσκειν, δι' ἄγνοιαν, ἔσθ' ὅτε καὶ δι' ἀπειρίαν, ἀνθρώποις ἀδοκίμοις καὶ παρασήμοις ἐγχειρίζουσι τοὺς παῖδας. καὶ οὕπω τοῦτ' ἐστὶ καταγέλαστον εἰ δι' ἀπειρίαν αὐτὸ πράττουσιν, ἐκεῖνο δ' ἐσχάτως ἄτοπον.

HARVARD UNIVERSITY

THE DIVINITY SCHOOL

Requirement Exam Greek

May 2009

Translate the following passage by Flavius Josephus, who speaks about earlier writers and their knowledge of geography*

Θράκες δὲ διὰ γειτονίαν καὶ τὸ Σκυθικὸν¹ ὑπὸ τῶν εἰς τὸν Πόντον ἐγνώσθη² πλεόντων. ὅλως γὰρ ἄπαντες οἱ παρὰ τὴν θάλατταν καὶ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ πρὸς τὴν ἐσπέριον κατοικοῦντες τοῖς συγγράφειν τι βουλομένοις γνωριμώτεροι κατέστησαν, οἵ δὲ ταύτης ἀνωτέρω τὰς οἰκήσεις ἔχοντες ἐπὶ πλεῖστον ἤγνοήθησαν. καὶ τοῦτο φαίνεται καὶ περὶ τὴν Εὐρώπην συμβεβηκός, ὅπου γε τῆς Ῥωμαίων πόλεως, τοιαύτην ἐκ μακροῦ δύναμιν κεκτημένης καὶ τοιαύτας πράξεις κατορθούσης πολεμικάς, οὕθ' ὁ Ἡρόδοτος οὔτε Θουκυδίδης οὔτε τῶν ἄμα τούτοις γενομένων οὐδὲ εἰς ἐμνημόνευκεν, ἀλλ' ὀψέ ποτε καὶ μόλις αὐτῶν εἰς τοὺς “Ελληνας ἡ γνῶσις διεξῆλθεν.

---

* Words in italics are translations, not in italics explanations

¹ τὸ Σκυθικὸν

² ἐγνώσθη

the Scythian race, the Scythians

the verb goes with both subjects: Θράκες and τὸ Σκυθικὸν

HARVARD UNIVERSITY
THE DIVINITY SCHOOL

Requirement Exam Greek

September 2008

In this passage Flavius Josephus tells the story of Gen. 13, 1, in which Jacob's sons visit Egypt.

Πέμπει δὲ καὶ Ἰάκωβος τῆς Χαναναίας δεινῶς ἐκτετρυχωμένης, πάσης γὰρ ἥψατο τῆς ἡπείρου τὸ δεινόν, τοὺς υἱοὺς ἄπαντας εἰς τὴν Αἴγυπτον ὀνησομένους σῖτον πεπυσμένος ἐφεῖσθαι τὴν ἀγορὰν καὶ ξένοις· μόνον δὲ κατέσχε Βενιαμὶν ἐκ Ῥαχήλας αὐτῷ γεγονότα δύμομήτριον δὲ Ἰωσήπῳ. οἱ μὲν οὖν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐλθόντες ἐνετύγχανον τῷ Ἰωσήπῳ χρήζοντες ἀγορᾶς· οὐδὲν γὰρ ἦν, ὃ μὴ μετὰ γνώμης ἐπράττετο τῆς ἐκείνου· καὶ γὰρ τὸ θεραπεῦσαι τὸν βασιλέα τότε χρήσιμον ἐγίνετο τοῖς ἀνθρώποις, ὅτε καὶ τῆς Ἰωσήπου τιμῆς ἐπιμεληθεῖεν. ὁ δὲ γνωρίσας τοὺς ἀδελφοὺς οὐδὲν ἐνθυμουμένους περὶ αὐτοῦ διὰ τὸ μειράκιον μὲν αὐτὸς ἀπαλλαγῆναι, εἰς τοῦτο δὲ προελθεῖν τῆς ἡλικίας καὶ τῶν χαρακτήρων ἡλλαγμένων ἀγνώριστος αὐτοῖς εἶναι·

Please, hand in the Greek text with the translation.

HARVARD UNIVERSITY
THE DIVINITY SCHOOL

Requirement Exam Greek

May 2008

In this passage Flavius Josephus discusses the symbolism of the tabernacle.

Θαυμάσειε δ' ἂν τις τῶν ἀνθρώπων τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀπέχθειαν, ἃν ώς
ἐκφαυλιζόντων ἡμῶν τὸ θεῖον ὅπερ αὐτοὶ σέβειν προϊρηνται διατετελέκασιν
ἐσχηκότες· εἰ γάρ τις τῆς σκηνῆς κατανοήσειε τὴν πῆξιν καὶ τοῦ Ἱερέως ἦδοι
τὴν στολὴν τά τε σκεύη, οἵς περὶ τὴν Ἱερουργίαν χρώμεθα, τόν τε νομοθέτην
εύρησει θεῖον ἄνδρα καὶ ματαίως ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἄλλων τὰς βλασφημίας
ἀκούοντας· ἔκαστα γὰρ τούτων εἰς ἀπομίμησιν καὶ διατύπωσιν τῶν ὅλων¹,
εἴ τις ἀφθόνως ἔθέλοι καὶ μετὰ συνέσεως σκοπεῖν, εύρήσει γεγονότα· τήν τε
γὰρ σκηνὴν τριάκοντα πηχῶν οὕσαν νείμας εἰς τρία καὶ δύο μέρη πᾶσιν
ἀνεὶς² τοῖς Ἱερεῦσιν ὥσπερ βέβηλόν τινα καὶ κοινὸν τόπον, τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν ἀποσημαίνει³. καὶ γὰρ ταῦτα πᾶσιν ἐστιν ἐπιβατά.

Please, hand in the Greek text with the translation.

---

¹ τὰ ὅλα = *the universe*

² see ἀνίημι

³ subject is "Moses"

HARVARD UNIVERSITY
THE DIVINITY SCHOOL

Greek Qualifying Exam
September 2007

This passage is from Flavius Josephus, *Antiquitates I* 215–217, in which the author describes the expulsion of Hagar.

Σάρρα δὲ γεννηθέντα τὸν Ἰσμαῆλον ἐκ τῆς δούλης αὐτῆς Ἀγάρης τὸ μὲν πρῶτον ἔστεργεν οὐδὲν ἀπολείπουσα τῆς πρὸς ἕδιον υἱὸν εὔνοίας, ἐτρέφετο γὰρ ἐπὶ τῇ τῆς ἡγεμονίας διαδοχῇ, τεκοῦσα δ' αὐτὴ τὸν Ἰσακὸν οὐκ ἤξιον παρατρέφεσθαι τούτῳ τὸν Ἰσμαῆλον ὄντα πρεσβύτερον καὶ κακουργεῖν δυνάμενον τοῦ πατρὸς αὐτοῖς ἀποθανόντος. ἐπειθεν οὖν τὸν Ἀβραμὸν εἰς ἀποικίαν ἐκπέμπειν αὐτὸν μετὰ τῆς μητρός. ὁ δὲ κατὰ μὲν ἀρχὰς οὐ προσετίθετο τὴν αὐτοῦ γνώμην οἵς ή Σάρρα ἐσπουδάκει πάντων ἀμότατον ἡγούμενος εἶναι παῖδα νήπιον καὶ γυναῖκα ἄπορον τῶν ἀναγκαίων ἐκπέμπειν. Ὕστερον δέ, καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡρέσκετο τοῖς ὑπὸ τῆς Σάρρας προσταττομένοις, πεισθεὶς παρεδίδου τὸν Ἰσμαῆλον τῇ μητρὶ μήπω δι' αὐτοῦ χωρεῖν δυνάμενον, ὕδωρ τε ἐν ἀσκῷ καὶ ἄρτον φερομένην ἐκέλευεν ἀπιέναι ὁδηγῷ τῇ ἀνάγκῃ χρωμένην.

HARVARD UNIVERSITY
THE DIVINITY SCHOOL

Greek Qualifying Exam
May 2007

This passage is from Flavius Josephus, *Antiquitates I* 228–230, in which Abraham addresses his son before the sacrifice.

'Ως δ' ὁ βωμὸς παρεσκεύαστο καὶ τὰς σχίζας ἐπενηνόχει καὶ ἦν εὔτρεπτή, λέγει πρὸς τὸν υἱόν· „Ἄ πατε, μυρίαις εὐχαῖς αἰτησάμενός σε γενέσθαι μοι πάρα τοῦ θεοῦ, ἐπεὶ παρῆλθες εἰς τὸν βίον, οὐκ ἔστιν δὲ τι μὴ περὶ τὴν σὴν ἀνατροφὴν ἐφιλοτιμησάμην οὐδὲ ἐφ' ᾧ μᾶλλον εύδαιμονήσειν ὥμην, ὡς εἰ σέ τ' ἵδοιμι ἡνδρωμένον καὶ τελευτῶν διάδοχον τῆς ἀρχῆς τῆς ἐμαυτοῦ καταλίποιμι. ἀλλ' ἐπεὶ θεοῦ τε βουλομένου σὸς πατὴρ ἐγενόμην καὶ πάλιν τούτῳ δοκοῦν ἀποτίθεμαί σε, φέρε γενναίως τὴν καθιέρωσιν· τῷ θεῷ γάρ σε παραχωρῶ ταύτης ἀξιώσαντι παρ' ἡμῶν τῆς τιμῆς ἀνθ' ᾧν εὔμενής γέγονέ μοι παραστάτης καὶ σύμμαχος νῦν ἐπιτυχεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐγεννήθης ἀποθάνης οὐ τὸν κοινὸν ἐκ τοῦ ζῆν τρόπον, ἀλλ' ὑπὸ πατρὸς ἰδίου θεῷ τῷ πάντων πατρὶ νόμῳ θυσίας προπεμπόμενος, ἄξιον οἶμαί σε ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου...“